

Το ιερό των Αιγυπτίων θεών στη Θεσσαλονίκη από τον 3^ο μέχρι τον 1^ο αιώνα π.Χ.

Το ιερό των Αιγυπτίων θεών της Θεσσαλονίκης ανασκάφηκε μετά την πυρκαγιά του 1917 από τον Στρατή Πελεκίδη, και ένα μικρότερο τμήμα του το 1939 από τον Χαράλαμπο Μακαρόνα. Μπορεί οι ανασκαφές αυτές να μην έχουν ακόμη δημοσιευθεί, το συγκρότημα όμως παραμένει μέχρι σήμερα το πλουσιότερο σε επιγραφικά ευρήματα ιερό της Θεσσαλονίκης. Πάνω από εβδομήντα επιγραφές που βρέθηκαν εκεί αποτελούν σημαντικές μαρτυρίες για τη ζωή του ιερού από τον 3^ο αι. π.Χ. μέχρι τον 3^ο αι. μ.Χ.

Είκοσι πέντε τουλάχιστον από τις επιγραφές αυτές χρονολογούνται στους τρεις τελευταίους προχριστιανικούς αιώνες και δίνουν πολλές πληροφορίες τόσο για τη λατρεία, όσο και για οικοδομική δράση στο ιερό. Η εποχή αυτή είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για τη διάδοση, αφενός, και, αφετέρου, για τη διείσδυση και βαθμιαία ενσωμάτωση της ισιακής λατρείας σε ολόκληρο τον ελληνιστικό κόσμο. Εκκινώντας από τα ιστορικά δεδομένα και τις γνώσεις μας για την ελληνιστική πόλη, αλλά και με βάση τις επιγραφές αυτές και τα λοιπά ευρήματα, επιχειρούμε να προσδιορίσουμε τόσο την έναρξη της ισιακής λατρείας στη Θεσσαλονίκη όσο και να ιχνηλατήσουμε τον χαρακτήρα, τη λειτουργία και την εξέλιξη του ιερού μέχρι τα τέλη του 1^{ου} αι. π.Χ.

Περικλής Χριστοδούλου